

افشای چهره وابسته سیاستمداران کره‌ای

پروژه جدید «لی جونگ جائه» فیلمساز جنجالی چیست؟

لی جونگ جائه، فیلمساز جنجالی یک سال اخیر کره جنوبی که با «بازی مرکب» خود، حیرت جهانی را برانگیخت، می‌گوید فیلم نوآر تازه‌اش «شکار» هم حال و هوایی شبیه این مجموعه دارد و به بررسی مسائل اجتماعی و سیاسی کشورش می‌پردازد. از این نظر، این درام تلخ با نگاهی انتقادی به مشکلات و مسائل روز کره، لحنی ضد سرمایه‌داری خواهدداشت. شکار، اولین ساخته سینمایی لی جونگ جائه است که به دنبال موفقیت کلان مجموعه بازی مرکب در این کشور آسیایی تولید شده‌است. درام تلخ سیاسی این فیلمساز با نگاهی به ژانر جاسوسی، داستانی تعلیقی را به تصویر می‌کشد و درباره موضوعات مهم جامعه کره، تبلیغات پسر و سودای سیاسی، دروغ‌پراکنی‌های سیاسی و اجتماعی و تقلب‌ها و دستکاری‌های سیاسی و دولتی صحبت می‌کند. به گفته فیلمساز: «داستان فیلم حدود ۴۰سال قبل یعنی اوایل دهه ۸۰ میلادی رخ می‌دهد. در آن زمان سیاستمدارانی که چندان هم سالم نبودند و وابستگی شدیدی به آمریکایی‌ها داشتند، کنترل رسانه‌های گروهی در اختیارشان بود. با این کار، آنها تبادل اطلاعات و اخبار را در اختیار خود داشتند و با کنترل اخبار به انتشار اخبار جعلی و دروغین اقدام می‌کردند.»

انتقاد از سیاستمداران فاسد

لی جونگ جائه با انتقاد از سیاستمداران کره‌ای که همواره تحت سلطه و تأثیر آمریکایی‌ها هستند، گفته‌است: «امروزه با دسترسی به شیوه‌های مختلف اطلاع‌رسانی، دیگر خبری از آن نوع دروغ‌پردازی‌ها نیست و مردم اوضاعی شبیه آن زمان را تجربه نمی‌کنند. با این حال، هنوز سیاستمداران سرمایه‌دار وابسته زیادی هستند که تلاش دارند با کسب قدرت، به همان شیوه گذشته اخبار جعلی منتشر کنند. آنها که روابط نزدیکی با سرمایه‌داران آمریکایی دارند، می‌خواهند با پروپاگاندا همچنان کنترل اخبار را در دست خود داشته‌باشند.»

لی توضیح می‌دهد مضمون تبلیغات سیاسی ارتجاعی و انتشار اخبار جعلی توسط سیاستمداران فاسد از جمله موضوعات بسیار مهمی بوده که همیشه می‌خواسته فیلمی درباره‌شان بسازد. او ادامه می‌دهد: «متأسفانه چند فیلمنامه‌نویس را که دعوت به همکاری کردم، به اندازه خود من حساس نبودند و نتوانستند آنچه را که من می‌خواهم، ارائه کنند. به ناچار خودم به تنهایی کار را دنبال کردم. برایم خیلی مهم بود توضیح بدهم هنوز بخش‌هایی از مردم هستند که به دنبال اخبار جعلی می‌روند و قریب آنها را می‌خورند. با این فیلم، به دنبال گفت‌وگو و مباحثه بین مردم کره با محافل جهانی بوده‌ام و احساسم این است که وجوه مشترکی بین همه ما وجود دارد و با مشکلات و مصائب مشترکی روبه‌رو هستیم.» و روایتی

یک آهنگساز معتقد است که هنر باید با دغدغه‌های اجتماعی مردم همراه باشد و خوانندگانی که الان کنسرت برگزار می‌کنند، چقدر زمان کرنا کاری نکردند؟

میدیا فرج‌نژاد، آهنگساز و نوازنده موسیقی ایرانی گفت: رسالت هنر آگاهی‌بخشی و ایجاد دغدغه است. برخی دوستان قیمت هفنت برای بلیت کنسرت‌هایشان تعیین می‌کنند؛ باید از آنها سوال کرد که معیارشان برای

انتقاد یک آهنگساز از خوانندگان

گفت‌وگو با احسان عبدی پور، نوازنده سرنا:

ارکستر ملی با سازهای غربی می‌نوازد!

احسان عبدی‌پور از دو بابت با بیشتر خنیاگران موسیقی نواحی، متفاوت است: اول این‌که در رشته موسیقی تحصیلات آکادمیک دارد، دوم این‌که نوازندگی را از پدر یا مادرش به ارث نبرده و در سال‌های نوجوانی به موسیقی مقامی علاقه‌مند شده است. عبدی‌پور از پدری لک‌زبان و مادری لر به دنیا آمد که هیچ‌کدام در کار موسیقی نبودند اما علاقه به موسیقی اقوام لرزبان او را به نقطه‌ای رساند که بسیاری از مقام‌های موسیقی قوم لر را نت‌نویسی کرد. عبدی‌پور پس از کسب تحصیلات دانشگاهی در زمینه موسیقی به جوانان علاقه‌مند درس سرنانوازی می‌دهد و اطرافیان‌ش را به این موسیقی علاقه‌مند کرده، ازجمله سام عبدلی که سابقه چندین سال هم‌نوازی با عبدی‌پور در کارنامه‌اش دیده می‌شود. این دو نوازنده، اردیبهشت امسال در جشنواره ملی موسیقی وآیین‌های اقوام ایرانی هم‌نوازی داشتند و گفت‌وگو با عبدی‌وگو با عبدی‌پور در حاشیه همین جشنواره انجام شد.

آذر مهاجر گروه فرهنگ و هنر

چرا به سراغ موسیقی مقامی و سرنانوازی رفتید؟

موسیقی در خانواده ما موروثی نیست. پدر و مادر من معلم بازنشسته هستند. در اقوام‌مان نوازنده موسیقی محلی نداشتیم؛ من اولین نفر و صف‌شکن بودم و تا جایی که توانستم، دور و بری‌هایم را به آشنایی با موسیقی نواحی دعوت کردم. خدا را شکر بین آنها کسانی هم نوازنده شده‌اند، ازجمله سام عبدلی که چندین سال است با هم هم‌نوازی می‌کنیم و هدف‌مان علاقه‌مند کردن مردم است، با اجرای مقام‌های ریتیمیک و قابل درک، توجه مردم را به موسیقی مقامی جلب می‌کنیم تا بتوانیم در ادامه مقام‌های دشوارتر را هم عرضه کنیم. چون مخاطب ما همه مردم هستند، نه صرفا علاقه‌مندان پیگیر و آشنا با موسیقی.

منظورتان از موسیقی قابل درک چیست؟

آن موسیقی که همه مردم بفهمند و با آن ارتباط بگیرند. اگر به سراغ مقام‌هایی بروم که کمتر شنیده شده‌اند، شاید درک نوع فواصل، گردش ملودی و ساختار آن به ترتیبی باشد که هر کسی آن را درک نکند. مثلاً موسیقی مناطق لک‌نشین در مناطق لرستان کرمانشاه و ایلام قابل درک برای یک گوش عامی نیست. نیاز به گوش‌ی دارد که یا در منطقه بزرگ شده باشد یا تربیت شده باشد.

پس تکلیف مقام‌های دشوارتر چیست؟

این مقام‌ها را باید آرام و لایه‌لای آثار قابل درک ارائه کنیم. این وظیفه امثال من و دیگر دوستانی است که در این زمینه فعالیت می‌کنند. باید بین کارهای قابل درک و شنیدن، این مقام‌های دشوار را هم عرضه کنیم تا کم‌کم گوش مخاطب عادت کند. من تاحدی این کار می‌کنم.

یک آهنگساز معتقد است که هنر باید با دغدغه‌های اجتماعی مردم همراه باشد و خوانندگانی که الان کنسرت برگزار می‌کنند، چقدر زمان کرنا کاری نکردند؟

میدیا فرج‌نژاد، آهنگساز و نوازنده موسیقی ایرانی گفت: رسالت هنر آگاهی‌بخشی و ایجاد دغدغه است. برخی دوستان قیمت هفنت برای بلیت کنسرت‌هایشان تعیین می‌کنند؛ باید از آنها سوال کرد که معیارشان برای

این قیمت‌گذاری‌ها چیست. چقدر در زمان کرنا که صحبت از پول نبود و اتفاقاً مردم نیازمند نشاط و امید بودند، کنار کشیدند و الان کنسرت برگزار می‌کنند.

فرج‌نژاد دغدغه‌های اجتماعی را یکی از ابعاد اصلی آثارش دانست و درباره محتوای اجتماعی آثار موسیقایی‌اش به ویژه آلبوم «عصیان» گفت: هر شهروندی در جامعه‌ای که

جشنواره‌های موسیقی مثل جشنواره ملی موسیقی، جشنواره نواحی و جشنواره فجر که بخش نواحی دارد، می‌توانند مفید باشند؟

جشنواره‌ها مفید هستند ولی بهتر است به صورت تخصصی برگزار شوند. باید برای جشنواره‌ها موضوع انتخاب کنیم. موضوعاتی مثل موسیقی کار، موسیقی سوگ و عاشقانه‌ها بعد گروه‌های موسیقی از نواحی مختلف بیایند به جشنواره که مقام‌های خاص خودشان را در ارتباط با موضوع جشنواره ارائه کنند. همچنین به نظر لازم است که همه این اجراها ثبت و ضبط شوند. اگر قرار باشد گروه‌های موسیقی هر بار در جشنواره چیزی بنوازند و بروند، نتیجه چندان‌ی حاصل نمی‌شود و چه بسا مقام‌هایی که کمتر به آنها پرداخته می‌شود، کلکسیون‌ی‌تر و موزه‌ای‌تر شوند و به مرور از بین بروند. به نظرم جشنواره‌ها باید بلافاصله بعد یا حتی قبل از اجراها درباره نوازنده‌ها، مقام‌ها و کارکرد آنها توضیح بدهند که مردم با موسیقی نواحی‌واهمیت آنها

ثبت مقام‌های محلی با نت‌نویسی

تکنیک‌ها در موسیقی مقامی خیلی زیادند؛ شرح تکنیک‌ها و انواع مقام‌ها مبحث مفصلی است که اینجا نمی‌توان به آنها پرداخت اما مهم این است که هر کدام ما در مقام شنونده، ققدر موسیقی منطقه خودمان را می‌شناسیم و درک درستی از آن داریم یا نه. من در سورن‌انوازی تا جایی که مقدور بوده، مقام‌ها را به نت نوشته‌ام و ثبت و ضبط کرده‌ام که زمینه برای این شناخت فراهم شود اما همچنان اول راه هستیم و باید حالا‌ها زحمت بکشیم.

زندگی می‌کند و ظایفی نسبت به آن جامعه برعهده دارد. در این مسیر حداقل کاری که یک هنرمند می‌تواند انجام دهد، همراه بودن با حرف‌های مردم است. او به‌تازگی جدیدترین آلبوم خود با عنوان «عصیان» را در موزه ارتباطات رونمایی کرده است. مجموعه‌ای که در در ادامه آلبوم «طغیان» است. فرج‌نژاد سعی کرده در آلبوم «عصیان»، روایت‌های مختلفی از زندگی خود را در قالب یک اثر بداهه پیش‌روی مخاطبان قرار دهد تا آنها به شکلی موزیکال با اثر ارتباط بگیرند. / باشگاه خبرنگاران جوان

و ویژگی‌ها و تاریخچه مقام‌هایی که می‌شنوند، آشنا شوند و بعد از سالن بیرون بروند.

اصلاً چرا مردم باید موسیقی نواحی مختلف ایران را بشناسند؟ به همان دلیلی که ما در مدرسه از همان سال‌های اول جغرافیا می‌خوانیم.

جغرافیا کمک می‌کند که گم نشویم!

موسیقی نواحی هم همین‌طور. بی‌اطلاعی درباره موسیقی اقوام که هویت و گذشته ماست، باعث می‌شود در تاریخ گم شویم. اگر موسیقی اقوام‌مان را بشناسیم، خودمان را بهتر می‌شناسیم و می‌توانیم سرمان را در دنیا بالا بگیریم. هر چند حال موسیقی امروز ما خیلی خوب نیست اما هنوز چیزهایی هست که می‌توان حفظ‌شان کرد.

چرا حال موسیقی امروز ما خوب نیست؟

همین که ارکستر ملی ایران با سازهای غربی اجرا می‌کند، کافی نیست! اسمش ارکستر ملی ایران است اما نوازنده‌هایش ویولن و ترومپت می‌نوازند، در کنارشان تار و کامنچه هم هست. ارکستر ملی باید سازهای موسیقی نواحی ایران را بنوازد؛ تار، سه‌تار، سنتور، نی و...

در این صورت باید براساس همین سازها، قطعات تازه نوشته شود!

مگر آهنگساز کم داریم؟ حسین علیزاده، کیهان کلهر و خیلی‌های دیگر را داریم که در سطح جهانی مطرح هستند. آقای فخرالدینی نمی‌تواند برای این سازها بنویسد؟ موضوع این است که اصلاً نمی‌خواهیم به این سمت برویم وگرنه هر مانعی هم بر سر راه باشد، آن را برمی‌داریم. ما فقط می‌خواهیم از کنارش بگذریم و بگوییم ارکستر ملی داریم.

زندگی اسطوره ورزش روی پرده نقره‌ای

«محمدعلی» باز می‌گردد

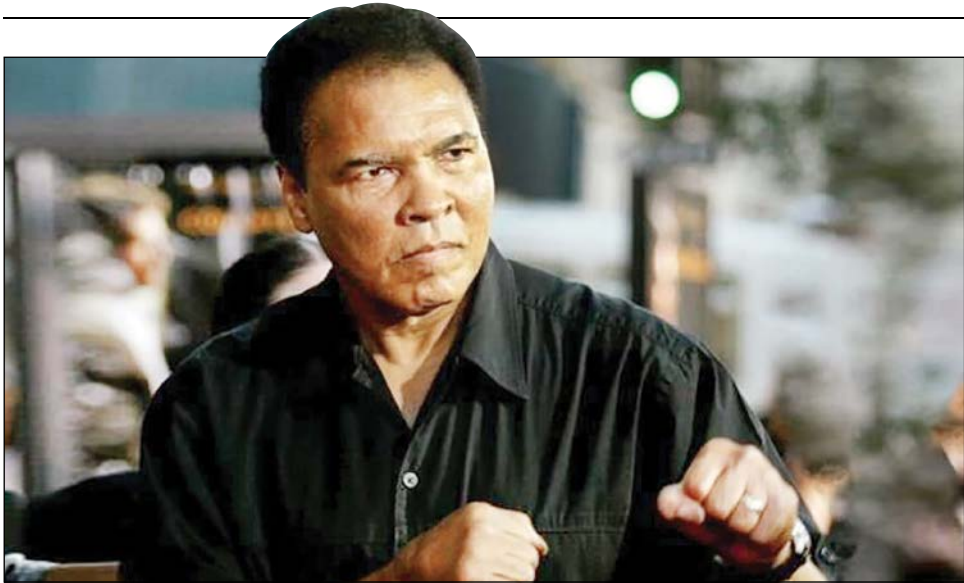
می‌تواند محمدعلی را به شهر کوچک تاین‌ساید انگلستان بکشاند تا یک باشگاه مشترزی را از خطر تعطیل شدن نجات دهد. بسیاری او را مسخره کردند و الکرخیلی زودتبدیل به سوزه‌ای برای خنده و مزاح عمومی شد. با این وجود او از این نشست و برای عملی کردن رویایش آدم‌هایی را پیدا کرد تا بتوانند یک غیرممکن را ممکن کنند.»

مبارز قرن

زمانی که محمدعلی کلی متوجه این موضوع شد، احساس کرد می‌تواند از این سفر به عنوان عاملی برای رساندن رساتر صدای اعتراضش به سیاست‌های تبعیض‌نژادی و ارتجاعی حکمرانان آمریکایی استفاده کند. کلی که اوایل دهه ۶۰ میلادی مدال طلای مسابقات المپیک تابستانی را گرفت و به لقب قهرمان مفتخر شد، در سال ۱۹۶۱ به دین اسلام گروید و در کنار قهرمانی در مسابقات مختلف مشترزنی، تبدیل به یکی از فعالان مدنی پر جنب و جوش آمریکا برای کسب حقوق برابر اقلیت‌های قومی و مذهبی شد. کلی سال ۱۹۶۴ با اعلام این نکته که نام شناسنامه‌ای او یادآور دوران

سفر پسر و سودای محمدعلی کلی قهرمان مسلمان مشت‌زنی جهان در سال ۱۹۷۷ به انگلستان، تبدیل به یک درام سیاسی پرهیجان می‌شود. این فیلم را جیمز نیوتن با بهره‌گیری از رخداد‌های واقعی و براساس فیلمنامه‌ای از خودش کارگردانی می‌کند. نیکلاس پیناک برای بازی در نقش کلی انتخاب شده است. فیلم با نام «خدایی در بین انسان‌ها» وارد مرحله تولید می‌شود. دو شرکت مستقل فیلمسازی غیرهالیوودی تهیه‌کنندگان این درام پر تنش هستند.

به گفته نیوتن: «همیشه می‌خواستم درباره فعالیت‌های اجتماعی، سیاسی و ورزشی محمدعلی کلی فیلمی بسازم. او یکی از شخصیت‌های بی‌نظیر مسلمان در هر دو مورد ورزش و سیاست است که از ورزش برای انجام فعالیت‌های مدنی و ضد نژادپرستی بهره گرفت. کلی صدای سیاهان ستم‌دیده و اقلیت‌های مختلف اجتماعی بود. او در طول زندگی‌اش با ماجراهای متعدد و مختلفی روبه‌رو شد و مجموعه اقداماتش همیشه پسر و سودا، جنجالی و در مخالفت با دولت مرکزی آمریکا بود. یکی از اتفاقات مهم زندگی او به سال ۱۹۷۷ و دورانی بازمی‌گردد که مردی به نام جانی والکر ادعا کرد

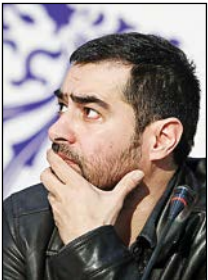

بردی‌است، آن را به محمدعلی تغییر داد. مخالف با جنگ ویتنام در سال ۱۹۶۶ و امتناع از حضور در ارتش و شرکت در این جنگ، از جمله اقداماتی بود که باعث دادگاهی شدنش شد. مبارزه ورزشی او با جو فریزر و شکست دادن او در رینگ مسابقات، به عنوان مبارزه قرن شناخته شد و در کنار قدم گذاشتن اولین انسان به کره ماه، این فیلم با بازی جمشید هاشم‌پور، شهاب

شهاب حسینی و تجربه دوباره تهیه‌کنندگی

شورای پروانه نمایش فیلم‌های سینمایی در جلسه اخیر خود با صدور پروانه نمایش برای فیلم‌های «شین» به تهیه‌کنندگی شهاب حسینی و کارگردانی میثم کرازی و «روز سیب» به تهیه‌کنندگی الهه نوبخت و کارگردانی محمود غفاری موافقت کرده است. «شین» محصول سال ۹۷ است که در جشنواره فیلم فجر رونمایی شده و یک نشست خبری پرحاشیه هم برای آن برگزار شد.

این فیلم با بازی جمشید هاشم‌پور، شهاب حسینی، محمود پاک‌نیت، غزاله نظر، آتش تقی‌پور، محمود بصیری، هوشنگ توکلی، سیامک اطلسی و فخرالدین صدیق شریف در ژانر ترسناک ساخته شده که البته کارگردانش تأکید کرده بود، قصد نداشته یک فیلم ترسناک بسازد و به دلیل مشابه بودن اتمسفرهای بیشتر فیلم‌ها، واژه «ترسناک» را ظلم در حق این فیلم می‌دانست. کرازی «شین» را یک درام خانوادگی معرفی کرده که از چاشنی دلهره برای آن استفاده شده است. همچنین فیلم سینمایی «روز سیب» سال قبل در بخش «نسل‌های جشنواره فیلم برلین نمایش داده شد. آرین رستگار، ژیا شاهی، مهدی یورموسی و خداداد بخشی‌زاده در این فیلم بازی کرده‌اند. / جام جم

کتاب جدید خواجه‌وند برای کودکان

کتاب «ترسناک‌ترین کاری که تا حالا انجام دادی چی بوده؟» به نویسندگی سولماز خواجه‌وند برای گروه سنی بالای ۹ سال ازسوی انتشارات کانون پرورش فکری منتشر شد. به گزارش اداره کل روابط عمومی و امور بین‌الملل کانون، داستان این کتاب درباره پسرپچه ناینبایی است که برای به دست‌آوردن بینایی‌اش عمل پیوند قریه انجام می‌دهد و برای انجام این کار ترس دارد.

مرجان وفائیان تصویرگری کتاب «ترسناک‌ترین کاری که تا حالا انجام دادی چی بوده؟» را برعهده داشته. این کتاب مناسب برای گروه سنی بالای ۹ سال (نونهال) است. در پشت جلد این کتاب آمده است: «ترسناک‌ترین کاری که تا حالا انجام دادی دادی چی بوده؟ کاری که با انجام دادنش احتمال وقوع اتفاق بدی را بدی. وقتی خیلی می‌ترسی چه کاری می‌کنی؟» انتشارات کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان این کتاب را در ۲۷ صفحه به قیمت ۱۹ هزار تومان منتشر کرده است. علاقه‌مندان می‌توانند این کتاب را از فروشگاه‌های کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان در سراسر کشور تهیه کنند. / کانون پرورش

«توماس عزیز» اسکار آلمان را گرفت

مراسم جوایز سینمای آلمان (جوایز لولا) برگزار شد و در نهایت فیلم «توماس عزیز» به کارگردانی «آندرس کلینترت» موفق به کسب اغلب جوایز اصلی از جمله بهترین فیلم و کارگردانی شد. این فیلم بیوگرافی سیاه و سفید، روایتی است از زندگی «توماس برانش» نویسنده و فیلمساز اهل آلمان شرقی که «آلبرشت شوش» نقش وی را ایفا کرده و برای این فیلم جایزه بهترین بازیگر مرد این رویداد سینمایی را دریافت کرد.

«جلا هاس» نیز بازیازی در این فیلم برنده بهترین بازیگر نقش مکمل زن شد و جایزه بهترین فیلمنامه هم به «توماس وندریچ» برای این فیلم سینمایی رسید. «توماس عزیز» که سال گذشته جایزه بهترین فیلم جشنواره تالین را نیز به خود اختصاص داده بود، در مجموع ۹ جایزه از جوایز آکادمی فیلم آلمان معروف به اسکار سینمای آلمان شامل بهترین تدوین، طراحی صحنه و فیلمبرداری را نیز به خود اختصاص داد.

در سایر بخش‌ها نیز «ملتن کاپتان» در اولین نقش آفرینی مهم خود در فیلم ساخته «آندرس درسن» بهترین بازیگر زن این رویداد شد. / هالیوود ریپورتر

کنسرت علیرضا قربانی در خراسان

علیرضا قربانی خواننده موسیقی سنتی ۱۲ و ۱۳ تیر ۱۴۰۱ در تالار کاشفی شهر سبزوار روی صحنه می‌رود.

این کنسرت، اولین بار کنسرت وی در خراسان رضوی به شمار می‌رود. علیرضا قربانی خواننده پروژه «با من بخوان» که در ابتدا به مدت ۴۵ شب در تهران روی صحنه رفت، حالا بعد از پاندمی کرونا در شهرهای مختلف کشور اجرا می‌کند.

قربانی ۴ تیر پس از اجرای زنده همراه با علیم قاسیم‌اف در تاریخ دوم تیرماه در شهر بوایست مجارستان، در شهر اراک با مخاطبان خود هم‌صدا شد و آواز «با من بخوان» را صرف کرد. اجراهای علیرضا قربانی که سال ۱۴۰۱ و اواخر ۱۴۰۰ در شهرهای مختلفی مانند تبریز، سمنان، دامغان، بزد، کرمان، رفسنجان، اراک، شیراز، اسفهان، گرگان و... روی صحنه رفت، در ادامه پروژه موسیقایی «با من بخوان» است که قبل از شیوع کرونا در تهران آغاز شده بود و این خواننده ۴۵ شب با مخاطبان خود در پایتخت ایران همراه شد و حالا در برخی شهرهای کشور به اجرای این پروژه می‌پردازد. / جام جم